AHMED BİN MEVDÛD ÇEŞTÎ

Evliyânın büyüklerinden. İsmi, Ahmed bin Mevdûd bin Yûsuf el-Çeştî'dir. Hâce Mevdûd Çeştî hazretlerinin oğul, talebe ve halîfelerinin en yükseklerindendir. Mübârek babasının teveccüh ve himmetleri ile yetişip, evliyâlık yolunda çok üstün derecelere yükseldi. Babasının vefâtından sonra, onun halîfesi oldu. Babasının makamında, talebeleri yetiştirmekle vakitlerini geçirdi. Herkese karşı şefkatli ve merhametli idi. İstisnasız

bütün insanlara karşı iyilik etmek, onlara İslâmiyeti tanıtmak, doğru olarak anlatmak için çırpınırdı. Herkesin makbûlü idi. Herkes tarafından sevilir, kendisine hürmet edilirdi.

Hâce Ahmed bin Mevdûd el-Çeştî hazretleri, 507 (m. 1113) senesinde Çeşt beldesinde doğdu. 577 (m. 1181) senesinde orada vefât etti. Kabri doğduğu yerdedir.

Rivâyet edilir ki; bir sene hac mevsimi yaklaşırken, Ahmed-i Çeştî hazretleri, bir gece rü'yâsında Fahr-i kâinat (aleyhisselâm) efendimizi gördü. Kendisine; "Ey Ahmed! Biz sana müştakız, âşıkız" buyurdu. Sabah olunca, Ahmed bin Mevdûd hazretleri, kendisine en yakın üç kıymetli dostu ile yola çıkıp, Mekke-i mükerremeye vardı. Haccın şartlarını eda ettikten (yerine getirdikten) sonra, Peygamber efendimizin mübârek Ravda-i mütahhara'sını (kabr-i şerîflerini) ziyâret için Medîne-i münevvereye gitti. Peygamber efendimize olan aşkından dolayı, oradan ayrılamadı. Devamlı ibâdet, tâat ile, Allahü teâlâyı zikretmek ve Resûlullah efendimize (aleyhisselâm) salevât-ı şerîfe getirmekle meşgûl oldu. Altı ay orada kaldı. Ahmed bin Mevdûd hazretlerinin hâlini anlıyamıyan ba'zı kimseler, onu Ravda-i mutahhara etrâfından uzaklaştırmak istediler. Bu sırada Ravda-i mütahharadan şöyle bir ses duyuldu ki, "Sakın bu kimseyi incitmeyiniz! O, bize müştak (âşık) olanlardandır. Biz de ona müştakız" diyordu. Orada bulunanların hepsi bu sözü duydular. Hâce Ahmed bin Mevdûd hazretleri, daha sonra Resûlullah (aleyhisselâm) efendimizin ma'nevî müsâade ve işâretleri ile Bağdad'a dönüp, evliyânın büyüklerinden Şihâbüddîn-i Sühreverdî hazretlerinin hânegâhına geldi. Şihâbüddîn hazretleri buna çok izzet ve ikramda bulunup, çok hürmet etti. Orada Bağdad halîfesi ile görüştü. Halîfe kendisini da'vet etti. Kendisine çok iltifât edip, ikramlarda bulundu. O da, halîfeye çok güzel öğütler hoşa giden nasihatler Allahü teâlânın emirlerini yerine getirmenin faziletini, insanlara hizmet etmenin kıymetini anlattı. Bütün nasihat ve tavsiyeleri kabûl edildi. Gideceği zaman, halîfe kendisine çok hediyeler arzetti ise de, onun hatırı için az bir miktarını kabûl etti. Bunları da şehrin dışına çıkınca fakirlere verdi. Kendisi de Horasan'a gidip, orada insanlara İslâmiyeti, Allahü teâlânın emir ve yasaklarını anlattı.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Nefehât-ül-üns trc. sh. 368

2) Hadikat-ül-evliyâ 2. kısım. sh. 152